

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΘΕΜΑ Α1

A.1.1.

- α. «Το 1909 συντελείται...μέσω της Βουλής (σελ.86-87) + «Στις 15 Μαρτίου...επιδιώξεις του» (σελ.88)
- β. «Πολιτικός σχηματισμός μικρότερης απήχησης που συγκροτήθηκε στην Εθνοσυνέλευση του 1862-1864 υπό τον Επαμεινώνδα...Οθωμανική αυτοκρατορία» (σελ.77)
- γ. «Στα μέσα του 1910...κοινωνικής δικαιοσύνης» (σελ.93)
- δ. «Του Οκτωβρίου του 1918...ελληνικής κυβέρνησης» (σελ.142-143)

A.1.2.

1. Σ
2. Λ
3. Λ
4. Σ
5. Λ

ΘΕΜΑ Α2

- A.2.1. «Τους πρώτους μήνες του 1914...σε βάρος των Ελλήνων» (σελ.138)
- A.2.2. «Δύο μεγάλα...της Κρήτης» (σελ.216-217)

ΘΕΜΑ Β1

Σχολικό βιβλίο, σελ 80-81 : «Το τρικουπικό κόμμα ήδη από το 1875... παραδοσιακές παραγωγικές δραστηριότητες».

Αντλώντας στοιχεία από τις πηγές του R.Clogg και του Σ.Μαρκεζίνη σχετικά με το πρόγραμμα και τις αντιλήψεις του Χ.Τρικούπη πληροφορούμαστε πως ο Τρικούπης χαρακτηριζόταν ως δυτικόφιλος μεταρρυθμιστής, που ήταν ανυπόμονος να εδραιώσει την οικονομική και πολιτική ανάπτυξη της Ελλάδας, προτού εμπλακεί σε αλυτρωτικές περιπέτειες. Στον αντίποδα βρισκόταν ο Θ.Δηλιγιάννης, ο οποίος ήταν ένας αποφασισμένος υποστηρικτής της «Μεγάλης Ιδέας». Οι αντίπαλοί του θεωρούσαν το πρόγραμμα του καταστροφικό για τη χώρα, ισχυριζόμενοι μάλιστα ειρωνικά ότι ήταν ικανός να «γκρεμίσει» μέσα σε λίγους μήνες οποιοδήποτε επίτευγμα είχε σημειώσει η χώρα και να διαγράψει από το βίο της Ελλάδος μια ολόκληρη νομοθετική περίοδο, την πιο γόνιμη. Ασχολούμενος με μικροκομματικά ζητήματα μπορούσε να ζημιώσει το γενικότερο συμφέρον. Απέβλεπε σε μια πολιτική περισυλλογής και μεταξύ των οικονομιών τις οποίες αποφάσισε ήταν και ο περιορισμός εκείνων των κονδυλίων που αφορούσαν εθνικούς σκοπούς.

ΘΕΜΑ Β2

Σχολικό βιβλίο, σελ.151: «Όταν έγινε γνωστή η υπογραφή της Σύμβασης και οι όροι της (30 Ιανουαρίου 1923) , οι πρόσφυγες... εφαρμογή της. Με ψήφισμα το οποίο εγκρίθηκε από τους πρόσφυγες της Αθήνας κατά το πάνδημο συλλαλητήριο που οργανώθηκε στην Ομόνοια στις 21-1-1923, τόνιζαν ότι η ανταλλαγή των πληθυσμών, Ελλήνων και μουσουλμάνων πλήττει την παγκόσμια συνείδηση και είναι αντίθετη προς την παγκόσμια ηθική, όπως επίσης παραβιάζει τα ιερότερα δικαιώματα του ανθρώπου, της ελευθερίας και της ιδιοκτησίας. Είναι μια συγκαλυμμένη μορφή αναγκαστικού εκπατρισμού και αναγκαστικής απαλλοτρίωσης που κανένα κράτος δε έχει το δικαίωμα να επιβάλει χωρίς τη θέληση των πληθυσμών. Οι ελληνικοί πληθυσμοί που κατοικούσαν στη Μικρά Ασία από αρχαιοτάτων χρόνων δε μετανάστευσαν με τη θέλησή τους, αλλά εκδιώχθηκαν αντιμετωπίζοντας το φάσμα της σφαγής. Ως εκ τούτου οι πρόσφυγες αξιώνουν την επιστροφή στις πατρίδες τους κάτω από ουσιαστικές συνθήκες εγγύησης και τονίζουν ότι η μη παλιννόστησή τους θα αποτελεί μια προσβολή κατά της ανθρωπότητας και του πολιτισμού, χωρίς προηγούμενο.

Σχολικό βιβλίο, σελ 151 «Η πραγματικότητα όμως... του ελληνικού κράτους».

ΟΡΟΣΗΜΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ ANNA